

Valdības Vēstnesis

Maksa par „Valdības Vēstnesi” sākot no 1. janvāra:
Sapņemot ekspedīcijā:
Par 1 mēnesi . . . . . 75 rbj. — kap.
Piešūtāt mājā un pa pastu:
Par 1 mēnesi . . . . . 90 rbj. — kap.
Par atsevišķu numuru: sapņemot
ekspedīcijā . . . . . 3 . 25
pa atkalpārdevējiem . . . . . 3 . 75

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot
.....
Redakcija:
Rīgā, pili Nr. 2. Tel. Nr. 9-39
Rūnas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas
.....
Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili Nr. 1. Tel. Nr. 9-57
Atvērta no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:
a) tiešu sludinājumi līdz 30 vien-
slēdīgām rindām . . . . . 180 rbj. — kap.
par katru tālāku rindām . . . . . 6 . — .
b) citām iestādēm un amatā per-
sonām, par katru vienaslējīgu
rindām . . . . . 5 . — .
c) privātiem par katru vienaslējīgu
rindām . . . . . 10 . — .

Nr 178

Sestdien, 12. augustā 1922. g.

Piektais gads

Ministra kabineta lēmums par pastiprinātas apsardzības pagarināšanu.
Valsts tipogrāfijas statuti.
Latvijas Saeimas vēlēšanas.
Zemkopības ministra rīkojums par jaunu ierēdņu pieņemšanu.
Zemkopības ministra rīkojums par dažādiem jautājumiem.
Rīkojums par medību sarīkošanu pierobežu apgabalos.
Rīkojums sacharina tranzitvešanas lietā.
Noteikumi alus sūtījumu pārvadāšanai pa Latvijas dzelzsceļiem nosūtītajiem piederušos, vai no viņiem nomātos vagonos ar izkrašanu pa dažām ceļā.
Rīkojums par virsnieku un kara ārstu braukšanu dzelzsceļos ar 3. klases biļeti 2. klases vagonos.
Rīkojums par pārgrozībām pagaidu noteikumos un tarifā preču pārvadāšanai pa Latvijas dzelzsceļiem.

II. Tipogrāfijas līdzekļi.

7. Tipogrāfija pāriet autonomā uzņēmumā ar visu aktīvu un pasīvu. Par tipogrāfijā ieguldīto kapitālu skaitās tās vērtības, kuŗas atrodas tās rīcībā aktīvu novērtējot, kas izdarama uz 1922. g. 1. aprīli.

8. Tipogrāfijas līdzekļi sastādās no: 1) „Valdības Vēstneša” abonētu un sludinājumu maksām, 2) tipogrāfijas un sietuves ienākumiem un 3) ieņēmumiem no „Likumu un valdības rīkojumu krājuma” un citu kodifikācijas nodaļas izdevumu pārdošanas.

Piezīme. Maksu par „Valdības Vēstnesi” un sludinājumiem viņā uz tipogrāfijas pārvaldnieka priekšlikumu nosaka valsts kancelejas direktors, bet attiecībā uz „Likumu un valdības rīkojumu krājumu” un pārējiem kodifikācijas nodaļas izdevumiem — tieslietu ministrs saziņā ar valsts kancelejas direktoru; tieslietu ministriem ir tiesība dot arī rīkojumus par minēto izdevumu iespēšanas, pārdošanas un izsūtīšanas kārtību.

9. Tipogrāfija no saviem līdzekļiem sedz visus savus un „Valdības Vēstneša” redakcijas izdevumus, kā arī izdevumus, kas saistīti ar „Likumu un valdības rīkojumu krājumu” un visu citu kodifikācijas nodaļas darbu iespēšanu, uzglabāšanu, pārdošanu un izsūtīšanu.

10. Darbības sekmīgai vešanai tipogrāfija saņem rīcības kapitālu, kuŗa lēmumu nosaka ministru kabinets.

11. Tipogrāfijai ir tiesība kredīties valsts un privātas kredītiestādēs. Kredīta apmērus nosaka valsts kancelejas direktors saziņā ar finanšu ministru.

12. Tipogrāfijas svabadiē naudas līdzekļi ieguldami valsts krāj- un kredītbankā uz tekoša rēķina.

III. Tipogrāfijas pārvaldīšana.

13. Tipogrāfija atrodas valsts kancelejas pārziņā.

14. Tipogrāfijas pārvaldīšana piekrit pārvaldniekam, kuŗu ieceļ valsts kancelejas direktors. Pārvaldnieku apstiprina amatā ministru kabinets.

15. Pārvaldnieks pārziņ tipogrāfiju un ir atbildīgs valsts kancelejas direktoram par uzņēmuma mantu un darbību, kā arī pasūtījumu kārtīgu izpildīšanu.

16. Visa sarakstīšanās tipogrāfijas darīšanās notiek zem pārvaldnieka vai viņa pilnvarotās personas paraksta. Pārvaldnieka prombūšanas vai slimības gadījumā viņa vietu izpilda, ar valsts kancelejas direktora piekrišanu, kāds viņa pilnvarotais no atbildīgiem tipogrāfijas darbiniekiem.

17. Orderus, tekošā rēķina čekus, vekselus, pilnvaras, līgumus un līdzīgus aktus, rēķinus un citus saistošus dokumentus paraksta pārvaldnieks un grāmatvedis.

18. Pārvaldnieks izstrādā tuvākas instrukcijas uzņēmuma darbiniekiem, kuŗas iesniedz valsts kancelejas direktoram apstiprināšanai.

19. Pārvaldnieks izstrādā katru gadu darbības plānu un budžetu, kuŗus iesniedz apstiprināšanai valsts kancelejas direktoram.

20. Pārvaldnieks kā arī pārējie tipogrāfijas darbinieki saņem atalgojumu uz brīva līguma pamata, pie kam pārvaldniekam algu noteic valsts kancelejas direktors, bet pārējo tipogrāfijas darbinieku algas — pārvaldnieks.

21. Tipogrāfijas darbinieku skaitu noteic valsts kancelejas direktors, pēdējos pieņem, apstiprina amatos un arī atļauj pārvaldnieks.

22. Bez algas pārvaldnieks un citi tipogrāfijas darbinieki, pēc gadi rēķinu noslēgšanas saņem kā īpašu atalgojumu tantjemas ministru kabineta noteiktos

apmēros; tantjemu kopsuma nodrīkst pārsniegt 20% no uzņēmuma tīras peļņas. Šis peļņas daļas sadalīšanu starp pārvaldnieku un tipogrāfijas pārējo personālu nosaka valsts kancelejas direktors.

23. Pārvaldnieku atceļ no amata, ja viņa darbība izrādītos par neapmierinošu, uz valsts kancelejas direktora priekšlikumu, ministru kabinets.

IV. Darbības pārskats un peļņas izdališana.

24. Darbības gads tipogrāfijā skaitās no 1. aprīļa līdz 31. martam.

25. Par katru pagājušo gadu pārvaldnieks sastāda pārskatu par tipogrāfijas operācijām un viņas apgrozījumu bilanci, kā arī sastāda inventuru. Šos pārskatus pārbauda revīzijas komisija un līdz ar viņas atsaukumi pārvaldnieks iesniedz valsts kancelejas direktoram.

26. Tipogrāfijas kases, grāmatvedības, rēķinu un citu naudas dokumentu, gada pārskata un bilances revīzijas tiesības, kā arī pārraudzība par instrukciju un rīkojumu pareizu izpildīšanu pieder revīzijas komisijai, kuŗa sastāv no valsts kontroles un valsts kancelejas priekšstāvjiem.

27. Par savām sēdēm revīzijas komisija ved protokoļus, ierakstot tanīs visus spriedumus un sevišķas domas, kuŗas izsacījuši atsevišķi revīzijas komisijas locekļi. Minētos protokoļus, tāpat arī revīzijas komisijas ziņojumus un slēdzienus iesniedz valsts kancelejas direktoram.

28. No tipogrāfijas peļņas atskaita 2% no ēku, 10% no mašīnu un cita kustama īpašuma pirmatnējas vērtības to amortizācijai. No atlikušās pēc tam tīras peļņas daļas 10% pieskaita rezerves kapitālam; līdz 20% ar ministru kabineta piekrišanu izmaksā kā tantjemas pārvaldniekam un citiem tipogrāfijas darbiniekiem, bet atlikušo tīras peļņas daļu izmaksā valsts kasē valsts ienākumos, atskaitot to daļu, kuŗu ar ministru kabineta piekrišanu var izlietot inventāra atjaunošanai un uzņēmuma paplašināšanai.

29. Obligatori atvilkumi rezerves kapitālam par labu turpinās tik ilgi, kamēr tas sasniedz 1/3 no pamatkapitāla, pēc tam atskaitījumus par labu rezerves kapitālam pārtrauc un atlikušo tīras peļņas daļu izmaksā valsts kasē valsts ienākumos.

30. Ja rezerves kapitāls samazinātos zem 28. p. minēto normas, tad peļņas procentu pieskaitīšana atjaunojas līdz iztrūkuma papildināšanai.

31. Rezerves kapitālu var izlietot ar valsts kancelejas direktora piekrišanu vienīgi varbūtēju zaudējumu un neparedzētu izdevumu segšanai.

32. Ja pēc gada rēķina noslēgšanas izrādītos, ka cēlušies zaudējumi, tad tādi sedzami no rezerves kapitāla, bet ja rezerves kapitāls izrādītos par nepietiekošu, tad par to segšanu un pārvaldnieka varbūtēju atbildību lemj uz valsts kancelejas direktora priekšlikumu ministru kabinets.

V. Statutu grozīšana un tipogrāfijas likvidācija.

33. Par tipogrāfijas likvidāciju uz valsts kancelejas direktora priekšlikumu lemj ministru kabinets.

34. Šos statutus var grozīt un papildināt, uz valsts kancelejas direktora priekšlikumu, ministru kabinets.

Rīgā, 1922. g. 8. augustā.
Ministru prezidents Z. Meierovics.
Valsts kancelejas direktors D. Rudzītis.

Latvijas Saeimas vēlēšanas.

Visiem pilsētu prefektiem, apriņķu un dzelzsceļu policijas priekšniekiem.

Tuvojoties Satversmes Sapulces vēlēšanām, iekšlietu ministrs 1920. g. 4. martā („Valdības Vēstnesi” Nr. 52) deva priekšrakstu policijas iestādēm visiem spēkiem gādāt, lai tautas griba Satversmes Sapulces vēlēšanās varētu izteikties brīvi un pilnīgi apzinīgi. Tagad, tuvojoties Latvijas Saeimas vēlēšanām, aizraudu uz augšminēto rīkojumu un uzdoda pilsētu prefektiem, apriņķu un dzelzsceļu policijas priekšniekiem pilnā mērā šo rīkojumu attiecināt arī uz Saeimas vēlēšanām, pie kam atrod par iespējamu saisināt pasāvošo sapulču pieteikšanu un atļaujas izpildīšanas laiku no trim uz divi dienas, atstājot pieteikšanas kārtību līdzšinējo. Kas zīmējas uz telpām, kuŗas nodomāts sasaukt vēlēšanu sapulces, tad, aizrādot uz administratīvā departamenta š. g. 4. augusta rīkojumu („Valdības Vēstnesis” Nr. 137), pagaidām, līdz Saeimas vēlēšanu nobeigšanai atļauju pieļaut sapulces arī tādās telpās, kuŗas nav vēl no būvvaldes apskatītas, gadījumos, ja tās uz vietas noorganizētas telpu apskatīšanas komisijas, kuŗas sastāvētu no pašvaldības iestāžu priekšstāvjiem un vietējām kompetentām personām, atrastu, kaut arī pagaidām un ierobežotam apmeklētāju skaitam, par nebrīstāmām. Šis komisijas nedrīkst būt mazākas par 3 personām ar policijas priekšstāvi kā ceturto, pie kam pēdējam uzlietu par pienākumu uzņemties iniciatīvu minēto komisiju sasaukšanā. Ja šādās būvvaldes neapskatītās telpās kādai politiskai partijai ir atļauja sapulces sasaukšanai dota, tad turpmāk, nešķirojot politiskās partijas, jādod atļauja arī citām partijām, saprotams ar attiecīgu telpu īpašnieka vai turētāja piekrišanu. Sapulces zem klajas debess bez iekšlietu ministrijas atļaujas paliek aizliegtas, bet lai jo vairāk nāktu preti Saeimas vēlēšanu sapulču sasaucējiem, pilnvarotāju apriņķu priekšniekus un viņu palīgus iznēmumu gadījumos, kur sapulcēm noderīgu telpu nav un kur ir vajadzīgas garantijas par sapulces iespējamu nekārtību novēršanu, atļaut tādās arī zem klajas debess. Arī pie šo sapulču atļauju izsniegšanas vajadzīgs ieturēt pilnīgu vienlīdzību. Par šim sapulcēm katrā atsevišķā gadījumā jāziņo ministrijai.

Rīgā, 1922. g. 10. augustā. Nr. 1959.
Iekšlietu ministrs A. Kviessis.
Administratīvā departamenta direktors J. Ieva.

Rīkojums Nr. 3.

Visas man padotas iestādes un amatpersonas attiecībā uz jaunu ierēdņu pieņemšanas kārtību resorā lūdzu turpmāk ievērot un izpildīt, bez pastāvošo likumu noteikumiem, arī sekošus aizrādījumus:

1. Par visām vakantām vietām tai personai, kuŗa pieņemamo ierēdni apstiprina, jāpublicē „Valdības Vēstnesi” un tanīs laikrakstos, kuŗi attiecīgos sludinājumus pieņem par brīvu, lai varētu pieteikties visi ieinteresētie kandidāti.

2. Pieteikšanās laiks nedrīkst būt īsāks par vienu nedēļu no tās dienas, kad sludinājums pirmo reizi ievietots „Valdības Vēstnesi”.

3. Apstiprināšanai priekšā stādāmo kandidātu izvēl komisija, kuŗu sasauca savā vadībā tas ierēdnis, kuŗš attiecīgo darbinieku apstiprina amatā, pieaicinot: uz laukiem tuvākas pašvaldības iestādes priekšstāvi, pilsētā — darba ministrijas priekšstāvi un vēl vienu komisijas locekli no zemkopības ministrijas ierēdņiem, kas nedrīkst piederēt ne pie vienas politiskās partijas un ieņem dienesta vietu ne zemāku par jaunpieņemamā kandidāta vietu.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Ministru kabinets nolēma:

Valsts drošības un sabiedriska miera uzturēšanas labā pastiprinātas apsardzības stāvokli, kas izbeidzas š. g. 15. augustā, pagarināt visā valstī uz četriem mēnešiem, izņemot pierobežas joslu, kuŗā paliek spēkā no 1922. g. 5. maija uz sešiem mēnešiem, t. i. līdz š. g. 5. novembrim, ievēstais kara stāvoklis.

Rīgā, 1922. g. 11. augustā.

Ministru prezidents Z. Meierovics.
Iekšlietu ministra vietā A. Birznieks.

Valsts tipogrāfijas statuti.

I. Tipogrāfijas uzdevumi, tiesības un pienākumi.

1. Valsts tipogrāfija ir autonomas valsts uzņēmums un darbojas uz 1922. g. 12. janvāra noteikumu par autonomiem valsts uzņēmumiem un šo statutu pamata un banda visas juridiskas personas tiesības.

2. Tipogrāfijas uzdevums ir iespēst valsts oficiālos izdevumus, kā piemēram, „Valdības Vēstnesi”, tieslietu ministrijas kodifikācijas nodaļas izdodamo „Likumu un valdības rīkojumu krājumu”, likumgrāmatas un visus citus minētās nodaļas darbus, ciktāl to atļauj tipogrāfijas līdzekļi un tehniskā iekārta. Bez tam tipogrāfija var pieņemt pasūtījumus no pašvaldības un privātam iestādēm un personām. Pie tipogrāfijas pastāv grāmatu sietuve.

1. piezīme. „Valdības Vēstneša” redakcija saimnieciskā ziņā pievienota valsts tipogrāfijai. Valsts tipogrāfijas kantoris izpilda arī „Valdības Vēstneša” kantoņa pienākumus.

2. piezīme. Tipogrāfijai uzlikta arī „Likumu un valdības rīkojumu krājuma” un citu kodifikācijas nodaļas izdevumu uzglabāšana un izsūtīšana.

3. Pasūtījumus pieņemot un izpildot tipogrāfija dod priekšroku valsts pasūtījumiem. Ja par valsts pasūtījumiem tipogrāfijai nav sevišķa nolīguma, tad tipogrāfija aprēķina to izpildīšanu pēc pašmaksas, pieskaitot 10% peļņas.

4. Tipogrāfijai ir tiesība darbības veicināšanai atvērt nodaļas, birojus un aģentūras visā Latvijā ar valsts kancelejas direktora priekšlikumu.

5. Tipogrāfijai ir zīmogs ar tās nosaukumu un mazo valsts ģerboni.

6. Tipogrāfija ved grāmatas pēc dubultās grāmatvešanas sistēmas.

4. Sīkaku ziņu ievākšanai komisija var nolemt publicēt pieteikušos kandidātu sarakstu un galīgu kandidāta izvēli atlikt vēl uz laiku ne ilgāku par 2 nedēļām.

5. Komisijas lūgumu caurskatīšanas protokols ar izvēlēšanas rezultātiem pievienojams pie pieņemtā kandidāta dienesta gaitas akta kopā ar neizvēlēto kandidātu lūgumiem.

6. Atkāpšanās no šo aizrādījumu ievērošanas pielaižama tikai ar ministra ziņu.

Sie aizrādījumi neattiecas: a) uz tiem ierēdņiem, kurus dienestā apstiprina ministru kabinets, kā arī uz praktikantiem un uz brīva līguma pieņemtiem mācības iestāžu audzēkņiem un b) uz jau pieņemto ierēdņu paaugstināšanu un pārcelšanu uz citu vietu.

Rīgā, 1922. g. 10. augustā.

Zemkopības ministrs A. Kalniņš.

Rikojums Nr. 4.

1. Salīdzinot ar citām valstīm un novērojot atsevišķo departamentu darbību, jāatzīst, ka ministrijā ir vēl pārliecīgi liels ierēdņu skaits. Uzdotu tamdēļ visiem departamenta direktoriem, zem personīgas atbildības, uz stingrāko pārbaudīt (ievērojot Satversmes Sapulcē noteikto ministrijas iekārtas kritiku) darbinieku štatus un atsvabināt no dienesta visus ierēdņus, bez kuriem varētu iztikt. Mazākās nodaļas apvienojamas un caur lielākas patstāvības došanu darbiniekiem uz vietām jāsamazina sarakstīšanās par dažādiem sīkiem un mazsvarīgiem jautājumiem.

Arī vispārējā departamentu saimniecībā jāievēro vislielākā taupība un visas naudas sumas, kuras vienādi vai otrādi izdodas ietaupīt jau laikus jāpārved, ievērojot attiecīgos noteikumus, dzīves atjaunošanas vajadzībām.

2. 31. jūlija rīkojumā № 2 5. pantu papildināt ar sekošām piezīmēm:

Piezīme 3. Sēdēs, kurās sevišķi interesē mežkopju savienību, ar lemjošu balsi tiesību var piedalīties arī savienības priekšstāvji.

Piezīme 4. Līdz sīkaku noteikumu izstrādāšanai par mežu lietu padomes darbību mežu departamenta direktoram ir tiesība kokrūpnieku un koku tirgotāju priekšstāvju nepieaicināt pie to jautājumu apspriešanas, kuriem ir valsts veikalnieciskā noslēpuma vai citādi konfidencial raksturs.

3. 31. jūlija rīkojumā № 2 6. pantu pārgrozu tāda kārtā, ka apvienotas tiek līdz šim atdalītās eksportmežu, mežsaimniecības un mežu izmantošanas nodaļas.

Apvienotās mežsaimniecības nodaļas vadīšanu uzdotu līdzšinējam eksportmežu nodaļas vadītājam, mācītām mežkopim D a m b e r g a m.

Sakarā ar šo pārmaiņu atkrīt Koknēses virsmežiņa Staunes iecelšana par nodaļas vadītāju un mežu lietu padomes locekli.

4. Līdzšinējo mežu izmantošanas nodaļas vadītāju Šilingu un vecāko mežu taksatoru un arī mežu lietu padomes sekretaru Kūgleri atsvabināt no dienesta pienākumu izpildīšanas mežu departamentā, skaitot no š. g. 15. augusta, aiz piemērotu vakantu vietu trūkuma — štatu samazināšanas dēļ.

5. Apstiprinu, skaitot no š. g. 15. augusta, pie mežu departamenta par konsultantu specialistu kūdras un tehnoloģijas jautājumos docentu, inženieri P. N o m a l i, piešķirot viņam atalgojumu uz brīva līguma pamata VIII. kategorijas pamatalgas lielumā.

6. Esmu novērojis, ka daži ministrijas departamenti ar ļoti lielu novēlošanos atbild uz iesniegtiem privatpersonu lūgumiem un citu resoru pieprasījumiem, neievērojot viņu raksturu.

Uzdotu uz priekšu novērst šādu nekārtību un gādāt par to, lai pat uz tiem lūgumiem un pieprasījumiem, uz kuriem priekš atbildes vēl daži jautājumi jānoskaidro ārpus Rīgas, atbildes nenovilcinātos vairāk par 2 nedēļām. Steidzamības rakstura gadījumos atbildes jānodod pēc iespējas nekavējoties.

Rīgā, 1922. g. 10. augustā.

Zemkopības ministrs A. Kalniņš.

Rikojums.

Grozot rikojuma paziņojumu, publicētu "Valdības Vēstnesī" № 28 š. g. 4. februārī par siļķu, sāls un sacharina kombinēto tranzīta atvieglinājumu uz Krievijas pierobežu muitas iestādēm, paziņojumu, ka līdzšinējā kārtībā atļauts tranzītēt tikai kristālsacharīnu, siļķes un sāli, kā arī sacharīnu tabletiēs vienīgi tieši pa dzelzceļu, saskaņā ar vispārējo instrukciju par ārzemju preču tranzītu, publicēts "Valdības Vēstnesī" № 295, 1921. g. 30. decembrī.

Šis rikojums stājas spēkā no viņa izsludināšanas dienas "Valdības Vēstnesī". Rīgas, Liepājas un Ventspils muitas valdēm, sākot ar 3. dienu no šā rikojuma spēkā nākšanas, nav atļauts pieņemt sacharīnu tabletiēs kombinētai tranzītēšanai ar atvieglinājumiem uz Krievijas pierobežu muitas iestādēm.

Visi Krievijas pierobežu muitas iestāžu pārziņā atrodošies tranzītsacharina tabletiēs sūtījumi, kuri nav likvidēti 1 mēneša laikā no šā rikojuma spēkā nākšanas, mūtojami parastā kārtībā.

Rīgā, 1922. g. 10. augustā.

Finansu ministrs

Ringolds Kalnings.

Muitas departamenta vice-direktora

vietas izpildītājs E. Dundurs.

Tarifa nodaļas vadītāja

vietas izpildītājs K. J a v i ņ š.

Rikojums.

Ievērojot, ka daudzos gadījumos mednieku šaudīšanās robežas tuvumā uztraukuse un maldinājuse robežpolicijas ierēdņus un vietējos iedzīvotājus, sabiedriskas drošības un kārtības labā, pamatajoties uz noteikumiem par pastiprinātu apsardzību, noteicu, ka par sarīkojamām 2 verstu pierobežas joslu medībām katrā atsevišķā gadījumā iepriekš jāpaziņo vietejam robežpolicijas postenim.

Rīgā, 1922. g. 10. augustā. № 8698.

Iekšlietu ministra biedrs A. Birznieks.

Administratīvā departamenta direktors

J. Ieva.

Apstiprinu.

1922. g. 8. augustā.

Satiksmes ministrs

J. Pauļuks.

Noteikumi Nr. 193

alus sūtījumu pārvadāšanai pa Latvijas dzelzsceļiem nosūtītājiem piederošos, vai no viņiem nomātos speciālos vagonos ar izkraušenu pa dažām ceļā (starpstacijās).

1. Alus pārvadāšanai nosūtītājiem piederošos, vai no viņiem nomātos speciālos vagonos ar izkraušenu pa dažām ceļā starpstacijās nosūtītājs uzrāda nosūtīšanas stacijai vienu kopēju preču zīmi uz visu katrā atsevišķā vagonā nosūtāmo alus vairumu.

Par gala mērķa staciju šai preču zīmē jāuzrāda tā stacija, līdz kurai kā pēdējai nosūtītājs nozīmē speciālo vagonu ar alu un bez tam viņam preču zīmē jāieraksta šāda satura atzīme "alus izkraujams pa dažām ceļā starpstacijās". Tāda pat satura atzīmi nosūtīšanas stacijai neiztrūkstojī jāieraksta preču zīmes dublikatā, ceļā pavadzīmē un vagona lapā.

2. Izkraujot alu pa dažām ceļā starpstacijās, atļauts iekraut vagonā tādu pat vairumu (pēc skaita) tukšu alus trauku, kāds vairums trauku izkrauts ar alu.

3. Vagonā, kurā pārvadā alu ar izkraušenu pa dažām ceļā (starpstacijās), jābrauc kopā ar alu no nosūtītāja noliktam pavadonim, kuram par braukšanu jāmaksā pēc III. klases pasažieru tarifa.

Pavadoņa pienākumi ir: a) iekraut alu vagonā nosūtīšanas stacijā; b) izkraut viņu ceļā starpstacijās; c) izkraut alu gala mērķa stacijā; d) iekraut un izkraut tukšus alus traukus; e) sekot alus un viņa trauku neaizkaramībai vagonā.

4. Izkraut alu pa dažām var tikai tais stacijās un pieturas vietās, kurās vispārī ir atklātas preču pieņemšanai un izdošanai un kurās atrodas preču zīmē uzrādītās gala mērķa stacijas virzienā, pie kam alus izkraušenu var atļaut tikai tādās stacijās, kurās vilcīnam pēc saraksta jāstāvē ne mazāk par 5 minūtēm.

5. Par to, ka vajadzība alu izkraut pa dažām kādā starpstacijā, pavadonim par

šo jāpaziņo šīs stacijas dežurāntam tūlīt pēc vilciena pienākšanas, uzrādot preču zīmes dublikatu. Stacijas dežurants pārliedz, vai preču zīmes dublikatā, pašā preču zīmē un vagonu lapā atrodas 1. punktā minētā atzīme un tikai apstiprinošā gadījumā atļauj alus izkraušenu.

6. Pavadonim nav tiesības prasīt alus izkraušenu pa dažām starpstacijās atkābināt vagonu no vilciena, padot viņu pie izkraušanas rampas, kas stacijai jādara tikai pēc iespējas. Pati alus izkraušana starpstacijās jāizdara vilciena stāvēšanas laikā un vilciena aizturēšanas dēļ alus izkraušanas ilgāki par sarakstā noteikto laiku aizliegta.

7. Par katru izdarīto alus izkraušenu pa dažām ceļā starpstacijās, šī stacija ieraksta preču zīmē un viņas dublikatā otrā pusē: "atkrauts" un apstiprina šo atzīmi ar stacijas dežuranta parakstu un stacijas zīmogu, pie kam tomēr nekādā ziņā šai atzīmē nav jāuzrāda, cik alus un kāds viņa svars atkrauts.

8. Maksa par alus vešanu speciālos vagonos ar izkraušenu pa dažām ceļā starpstacijās jāaprēķina pēc noteikta alus pārvadāšanas tarifa par visu to alus vairumu, ne mazāku kā vagona lādina tarifa svara normu, kāds uzrādīts preču zīmē, un par visu to attājumu, kāds ir no nosūtīšanas stacijas līdz preču zīmē uzrādītā vagona gala mērķa stacijai (skaties 1. punktu), un šī maksa vienmēr jāiekasē kopā ar visiem papildu maksājumiem nosūtīšanas stacijā.

9. Kad vagonš pienācis preču zīmē uzrādītā gala mērķa stacijā, šīs stacijas dežurants atņem no pavadona preču zīmes dublikatu, izdara galīgu dzelzsceļiem pienākošos maksājumu aprēķinu vispārējo noteikumu un tarifa kārtībā, pie kam, ja izrādās, ka nosūtīšanas stacijā iekasēts mazāk kā vajadzīgs — piedzen iztrūkstošo sumu un liek priekšā pavadonim nekavējoties izkraut no vagona un izvest no stacijas visu atlikušo alu.

Pavadonim, tūlīt pēc vagona pienākšanas gala mērķa stacijā un ne vēlāku, kā pēc alus izkraušanas, ar rakstu jāpaziņo šīs stacijas priekšniekam, vai viņš šai vagonā nosūtīs tukšus alus traukus uz nosūtīšanas staciju.

10. a) Ne vēlāk, kā 24 stundu laikā pēc speciāla vagona pienākšanas gala mērķa stacijā, pavadonim tiesība pastāvošo noteikumu kārtībā nodot viņā atpakaļ pārvadāšanai uz nosūtīšanas staciju uz nosūtītāja vārdu tukšus alus traukus tāda pat vai mazākā vairumā (pēc gabalu skaita), kā bijis uzrādīts pirmatnējā preču zīmē, pie kam par šī vairuma tukšu trauku pārvadāšanu dzelzsceļš vešanas maksu neaprēķina un neņem, bet papildu maksājumus aprēķina un iekasē saskaņā ar vispārīgiem tarifa noteikumiem, tāpat arī zīmognodokli no preču zīmes un viņas dublikata.

b) Ja pavadonis pēc vagona pienākšanas gala mērķa stacijā un pie alus izkraušanas nav iesniedzis šīs stacijas priekšniekam 9. punktā minēto rakstisko paziņojumu jeb ja viņš tādu paziņojumu laikā iesniedzis, bet 24 stundās pēc vagona pienākšanas nav nodevis atpakaļ pārvadāšanai šai speciālā vagonā tukšus alus traukus, tad stacijas priekšnieks nekavējoties nosūta speciālo vagonu tukšā atpakaļ uz nosūtīšanas staciju pie parastiem preču pārvadāšanas dokumentiem, uzrādot viņos par nosūtītāju sevi un par saņēmēju nosūtīšanas stacijas priekšnieku un taisot atzīmi, ka vagonš seko atpakaļ tukšs, ka pienācis ar tādu un tādu sūtījumu (preču zīmes № un nosūtīšanas laiks).

Visos gadījumos, kad nosūta atpakaļ no gala mērķa stacijas uz nosūtīšanas staciju tukšus speciālos alus vagonus, obligatoriski jāuzrāda preču zīmē, viņas dublikatā un ceļā pavadzīmē 1) pie kāda sūtījuma preču zīmes (numurs) un no kāda datuma vagonš pienācis, 2) kad pienācis, 3) kad atpakaļ nosūtīts tukšā vai ar tukšiem traukiem.

Tukšus speciālos vagonus no gala mērķa stacijas uz nosūtīšanas staciju, dzelzsceļš pārvadā bez maksas par brīvu, un preču zīmes, kā arī viņu dublikatā šais gadījumos nav jāsamaksā ar zīmognodokli līdzīgi dzelzsceļu saimnieciskiem sūtījumiem.

c) Ja pavadonis nodod atpakaļ pārvadāšanai uz nosūtīšanas staciju lielāku vai

rumu (pēc gabal uskaita) tukšu alus trauku kā bijis uzrādīts pirmatnējā preču zīmē, tad šī trauku pārākuma skaits un svars jāuzrāda atsevišķi preču zīmē, un viņu vešanas maksa jāaprēķina un jāiekasē uz vispārīgo tarifu noteikumu pamata.

11. Alus iekraušana nosūtīšanas stacijā, izkraušana ceļā starpstacijās un gala mērķa stacijā, tukšu trauku iekraušana gala mērķa stacijā atpakaļ pārvadāšanai uz nosūtīšanas staciju un izkraušana šai stacijā jāizdara preču īpašniekam ar viņiem līdzekļiem un uz sava rēķina, pie kam, ja izdarot šīs operācijas pie alus iekraušanas vagonā nosūtīšanas stacijā, pie viņa izkraušanas vai tukšu trauku iekraušanas gala mērķa stacijā tiktu pieturēti vagonu aizturēšana virs preču iekraušanas un izkraušanas ar preču īpašnieka līdzekļiem vispārīgos noteikumus paredzētā laikā, tad preču īpašniekam jāsamaksā tarīfos noteiktā maksa par vagonu aizturēšanu.

12. Ja šais noteikumos paredzētā kārtībā pārvadāto alu neizved no ceļa starpstacijām vai gala mērķa stacijas tais termiņš, kuji paredzēti šīs preces izvešanai vispārīgos preču pārvadāšanas noteikumos, tad stacijas rikojas saskaņā ar šo vispārīgo noteikumu aizrādījumiem un par pārdodamā aukcionā alus vairumu un svaru sastāda komercialo aktu.

13. Dzelzceļu atbildību par alus pārvadāšanu speciālos vagonos pie pavadonim nosaka pastāvošie noteikumi par tādu sūtījumu nozaudēšanu vai bojāšanu, kuji pēc pārvadāšanas noteikumiem vai vienosenās ar nosūtītāju pamata pārvadā ar preču īpašnieka pavadonim.

Dzelzceļu galvenais direktors
K. Bļodnieks.
Finansu direktora palīgs J. Bērziņš.
Eksploatacijas direktors T. Dumpis.

Apstiprinu.
1922. g. 10. augustā.
Satiksmes ministrs
J. Pauļuks.

Rikojums Nr. 251.
1922. g. 10. augustā.

Par virsnieku, kara ārstu un kara ierēdņu tiesībām braukt II. klases vagonos ar III. klases biļetēm.

Nosaku, ka virsnieki, kara ārsti un kara ierēdņi visos gadījumos, t. i. kā braucot dienesta darīšanās, tā arī savās personīgajās vajadzībās, pielaižami braukšanai II. klases vagonos ar III. klases biļetēm.

Sakarā ar šo, lieku priekšā "pagaidu" tarifā un noteikumos № 27. pēc § 15.—1. ierakstīt sekoša satura jaunu paragrafu: "§ 15.—2. Latvijas armijas un flotes virsniekiem, kara ārstiem un kara ierēdņiem ir tiesība visos gadījumos, t. i. kā braucot dienesta darīšanās, tā arī savās personīgajās vajadzībās, braukt II. klases vagonos ar III. klases biļetēm.

Pie biļešu pirkšanas un vilcīnu kontroles minētām personām jāuzrāda īpašas personas apliecības ar uzlīpinātām uz tām un pienācīgi apzīmogatām gēmetnēm. Par derīgām atzīstamas apliecības, kuji izdevuši atsevišķu kara spēka daļu komandieri vai tiesībās viņiem līdzīgi pārvadāt vai kara iestāžu priekšnieki.

Šis rikojums stājas spēkā no tā izsludināšanas dienas.

Dzelzceļu galvenais direktors
K. Bļodnieks.
Eksploatacijas direktors T. Dumpis.
Finansu direktora vietas izpildītājs J. Leitis.

Apstiprinu.
1922. g. 10. augustā.
Satiksmes ministrs
J. Pauļuks.

Rikojums Nr. 252
1922. g. 10. augustā
par pārgrozībām pagaidu noteikumos un tarifā preču pārvadāšanai pa Latvijas dzelzsceļiem.

Lieku priekšā pagaidu noteikumos un tarifā preču pārvadāšanai pa Latvijas dzelzsceļiem pēc § 79—2 ierakstīt sekošo satura jaunu § 79—3:

Maksa par preču vagonu padošanu uz staciju ceļā atzarojumiem.

§ 79—3.
Par vagonu padošanu preču ielādēšanai un izlādēšanai uz vispārīgi lietotajiem atklātiem sliežu ceļu atzarojumiem

